

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Sanctuarium Crucis Et Patientiae Crucifixorum Et Cruciferorum

Bivero, Pedro de

Antverpiæ, M.DC.XXXIV.

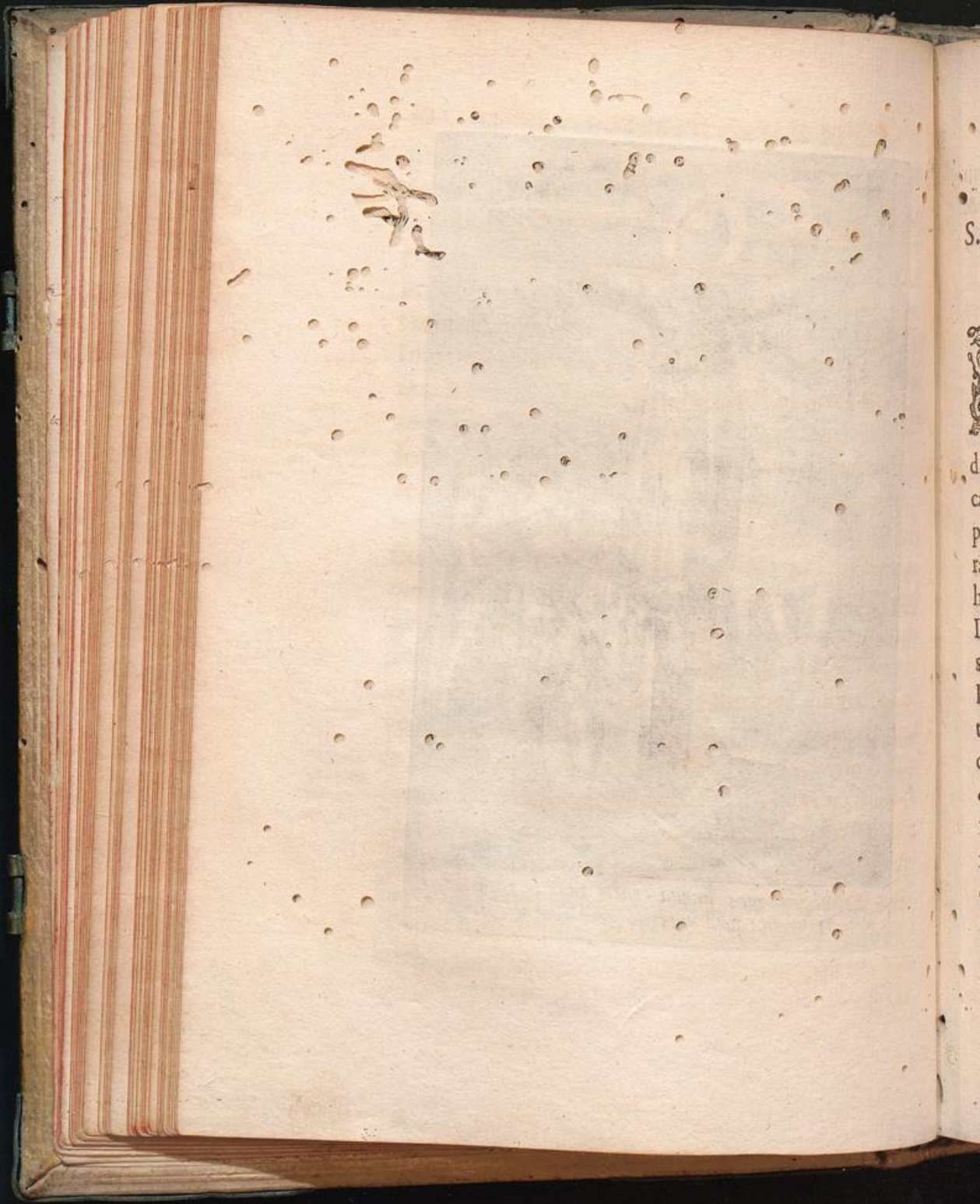
Emblematica Imago VII. S. Dionysii Episcopi Crucifixi Explicata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47616](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47616)

Si nequijt mea lingua satis diuina probare
7 Dogmata; quod superest, mors generosa probet.

Quarüum
icis
E. RI
8

EMBLEMATICA IMAGO VII.
S. DIONYSII EPISCOPI CRUCIFIXI

EXPLICATA.

DIONYSIVS Areopagita, diuinus scriptor, Surius, in Octobr. Baronius tom. 2.
Martyr verò diuiniore, sub Hadriano Imperatore flagellis Parisiis tunditur, flammis ac feris obiicitur, à quibus non læditur: mox in crucem attollitur, & inde depositus capite plectitur, quod ad duo millia passuum propriis manibus deportat. Cælestia mysteria, quæ raptus in cælum didicit à cælesti CHRISTO Paulus, hæc eadem à Magistro suo Paulo didicit in terris DIONYSIVS. Qualis Paulus, talis extitit & DIONYSIVS. Licet sublimibus cælorum arcanis imbutus Paulus esset, scientiam tamen CHRISTI crucifixi tanti faciebat, vt quasi immemor ceterarum rerum quas nouerat, nihil aliud se scire nisi CHRISTVM, 1. Cor. 2, 2. & hunc crucifixum, fateretur. Fatebatur & DIONYSIVS, qui sola cruce contentus, sacramenta illa sublimia, quibus antea discendis atque docendis sedulus incubuebat, quasi minimè curaret, crucem CHRISTI solum curat, crucem amplectitur. Am- Sympathia Christi & Dionysij. Artificum disciplina laboriosa. Heb. 5, 8. plectitur crucem, in qua Rex ipse gloriosus *didicit*

H 3

ex

ex iis, quæ passus est. Didicit diuinus Rex, Paulum docuit, Paulus diuinum DIONYSIVM instituit & erudiuit: nos DIONYSIVS informat, nos instruit, diuini speculi instar nos componit.

CRUX DIONYSII, CRUX scientiæ
Sanctorum.

Eccle. 1,
18.

Crux scientiæ Sanctorum instrumentum artis bene viuendi.

Heb. 12,
11.

Sap. 10,
10.

Excitatio laborantis.

Heb. 12,
11.

Qui addit scientiam, addit & laborem. Majori scientiæ maior labor correspondet. Omnes dum viuimus in schola sumus, & rerum cognitio- nes acquirimus, & non sine magno labore, quem admodum scribit Paulus: *Omnis disciplina in presenti quidem videtur non esse gaudij, sed mæroris.* Laboriosa CHRISTI schola, laboriosa Sanctorum scientia, quæ in vna crucis sapientia & experientia consistit. *Iustum deduxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi scientiam Sanctorum.* Bernardus in hæc verba, *Scientia, inquit, Sanctorum est, hinc temporaliter cruciari, & delectari in æternum, & in contrarium scientia malorum relabitur.* Ergo qui mysticus DIONYSIVS est, & ad culmen arcane scientiæ Sanctorum venit, voluptatem non quærit, sed dolorem, cum audiat Paulum dicentem: *Omnis disciplina in presenti quidem videtur non esse gaudij, sed mæroris.*

CRUX DIONYSII, CRUX ægrotantis.

EX arbore scientiæ boni & mali morbum natura contraxit, & ex illius arboris fructu præma corporum nostrorum ægrotudines promanarunt. Nouimus tunc temporis quid morbus esset, cum antea nesciremus. Qui iacet in lecto ut laboret, nec cogitat de æternitate, lectum sibi ex illâ arbore construxit, & in eo infirmus iacet. Qui temporaliter cruciatur, & per cruciatus ægrotudinis nouit se ad æternitatem disponere, Sanctorum scientiam profitetur, & lectum sibi ex arbore vitæ componit, in quo DIONYSIVS decubuit. Hæc scientia Spiritus sancti, de qua Bernardus de Septem donis cap. 7. dicit: *Septimum donum est Spiritus sapientiæ, quidam diuinus sapor, ac suauissimus gustus. Unde Psalmista: Gustate, & videte, quoniam suavis est Dominus. Qui mentem pacificam & serenam habent, de supernis dulcius sapiunt, & subtilius vident. Nam quò quisque patientior, eò probatur esse sapientior. Unde Salomon: Doctrina viri per patientiam dignoscitur.* Consonat sibi Bernardus cap. 3. *Vera, inquit, scientia est, scire nos mortales, & caducos, & fragiles esse, & in hoc exilio & in hoc ergastulo, in hac peregrinatione, in hac valle lacrymarum dolendum & lugendum esse.* Laudabilis ab hac scientia æger

et
frumen-
t. in artu
bene mo-
riendi.

Plal. 33. 9.

Prou. 9. 11.

æger Eudoxius est, sicut quem Epist. 118, apud Basili-
 um scribit Nazianzenus in hæc verba: *Benè habet,*
quod in afflictionibus philosopharis, multisque factus es
exemplar tolerantie in rebus tristibus; & quemadmodum
ad optima quævis corpore, cum rectè valebas, es usus;
ita & nunc illo dextrè uteris, quandoquidem imbecillus
cum sis, non es otiosè, ut ita dicam, otiosus: philosopha-
ris enim, & quod Diogenem olim febricitantem, inque
febrili calore tolerantem dixisse ferunt, hoc & ipse vi-
sendum exhibes cum in corpore, tum in anima. Collabo-
rabant, & simul ægrotabant D. Bernardus, & vi-
tæ eius scriptor, & ambo præfatæ scientiæ vaca-
bant. ait enim historiæ auctor: Infirmi ergo ambo to-
ta die de spirituali Physica animæ conferebamus, de me-
dicamentis virtutum contra languores vitiorum. Excla-
mat deinde ipse: Deus bone, quid mihi boni contulit
illa infirmitas, ferie illa, vacatio illa! Crux cathedra
 DIONYSIO fuit, in qua diuinam suam doctri-
 nam perfecit & consummauit; nec quidem sine
 virtute patientiæ perficere potuisset, cum sit scri-
 ptum Prouerbiorum cap. 9. *Doctrina viri per patien-*
tiam noscitur. Ergo qui Pastor & doctor est, cum ia-
 cet in lecto æger, è lecto cathedram construat, &
 sapientiæ suæ sociam patientiam adiungat, quan-
 doquidem verum est id quod ait Augustinus libro
 de

DE SUPERIORIB. CRUCIF. ET CRUCIFERIS. 63.
de Patientia, cap. 6. Patientia est comes sapientia, non
famula concupiscentia.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus, quam scientiam in cruce do-
cuit, eandem prorsus in altari suo docet: sed <sup>virtus Eu-
charistia.</sup>
in cruce plenam afflictione atque dolore, in altari
verò decoratam & ornatam dulcedine ac voluptate,
ut qui socij sunt passionis in laborum & morbo-
rum inconstitutine, socij sint consolationis, quæ da-
tur & capitur in sacrosancta Eucharistia: Ergo, qui
affixi sunt CHRISTI cruci, & discunt ex tormentis
quæ patiuntur, vocantur ad Communionem, vo-
cantur ad Agni consolationem, *Venite ad me omnes,* ^{Math. 11,}
qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos. ^{28.} Fru-
ctus crucis Eucharistia est, & cui benè sapit fructus,
placeat arbor necesse est. Hinc fit, ut accepto iam
Viatico, viri sancti maiore cum affectu deuotionis ^{viaticum.}
sacram CHRISTI crucem appetant, accipiant, &
amplectantur.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
Aurea & aureola corona.

Mensa Eucharistica est tota diuina & Theolo-
gica, cuius scopus est reddere Theologos ho-
mines, <sup>Honor alit
artem he-
nè viuendi
di & mo-
riendi.</sup>

mines, diuinos condere similes planè DIONYSIO, qui diuinum egit Theologum in crucis cathedra, quam viuens & moriens occupauit. Semper egit de maiestate diuina, in quam sacra Theologia collimat. Contemplabatur in irartyrio suo Deum, & cognoscebat in eo suam splendere coronam, auream simul & aureolam, cuius forma fuerat fabricata in antiquo tabernaculo. Diuinus quidem Theologus patiens est: qui dum patitur martyrium, vel simile quid martyrio, agit de Deo & cum Deo, cui dicit Ecclesia sancta:

*Rex gloriose Martyrum,
Corona confitentium,
Qui respuentes terrea,
Perducis ad caelestia.
Aurem benignam protinus
Appone nostris vocibus, &c.*

*Aureola
scientia
Sancti-
rum.*

Corona confitentium est; & de eius confessione si quis agat, de propria corona agit, cuius contemplatione & expectatione recreatus, labores ipsos non curat, nec sentit; & si sentit, non ægrè fert ægritudinem. Quòd si lecto affixus, mysticus DIONYSIUS existat, & pccato animo in acerbitate pccatorum se planè gerat, diuinus censendus est æmulus Regis CHRISTI, qui licet infirmitate doleret, maiestate

iestate diuinitatis in eadem cruce eius tormentis & pœnis superior omnino erat. Est ergo vox illa hominum diuinorum: *Quis nos separabit à charitate Rom. 8. CHRISTI? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oues occisionis.) Sed in his omnibus superamus propter eum qui dilexit nos.*

Considerabat se humanum esse Dàuid, cùm diceret, *Non est sanitas in carne mea, & deplorans suam miseriam, clamaret, Miser factus sum, & curuatus sum usque in finem.* Non iam humanum, sed hominem se diuinum deprehendebat, & aiebat, *In Deo meo transgrediar murum.* Magister DIONYSII loquebatur vt humanus, cùm assereret, *Infelix ego homo, quis me liberabit de corporis morte huius?* Loquebatur vt diuinus, cùm affirmaret, *Omnia possum in eo qui me confortat.* Mysticus Paulus exiit diuinus DIONYSIVS, cuius præclarum exemplar datum & visum proponitur ægrotanti, vt nouerit sapienter in Deo obire, & è viuis benè sperans abire. Sic abiit, sic obiit princeps omnium Theologorum, diuinus Paulus, cuius abscissum caput ter IESV nomen pronuntiavit, ter scilicet, in cultum & honorem sanctissimæ Trinitatis, cuius sublimis scientia diuinum

num reddit Theologum & vt Theologus mereretur
Abbas, dixit iam obiturus ministro:
Affer mihi epistolam S. Leonis ad Flavianum; &
cum legeretur articulus, qui est de Deo trino &
vno, exclamavit: *Sic credo, o Trinitas ineffabilis, ita
confiteor Deus omnipotens: ita de te sentio, Fili Dei
CHRISTE IESV: sic de te intelligo Spiritus sancte eter-
ne Deus, atque ita vnum Deum in Trinitate, trinamque
in vnitatem confiteor.* Dixit, & excessit.

Proferatur hunc in publicum sancti SIXTI Pon-
tificis exemplum; in quo, tamquam præclarissimo
speculo, fulget imago ferentis mundi & morbi
onus.

